

UPPSKATTADE KULTURINSATSER

"Kulturstipendienämnden beslutade — — att följande personer måtte tilldelas Sörmlands läns kulturstipendium år 1965: folkskolläraren Gustaf Wetter, Katrineholm, konstnären Carl Runnström Österåker," meddelade KK för en tid sedan i korthet.

Stipendierna belöper sig till 5.000 kronor vardera. Motivering lyder så här, beträffande Gustaf Wetter. "Han har utfört en betydelsefull ideell gärning i insamlandet och bevarandet av det traditionellt folkliga melodibeståndet inom Södermanland — —".

Vi fängade in stipendiaten Wetter mellan en uppvaktning och en spelansökningsfråga: Hur ska pengarna förbrukas?

Herr Wetter tänker realisera en länge närd önskan att resa till USA för att försöka få klart för sig, i hur stor utsträckning svensk folkmusiktradition lever kvar bland svenskättlingar.

Under ett besök på Åland denna sommar, då herr Wetter under festliga spelansökningsfrågorna med Ålandsamerikaner kunde han till sin glädje konstatera, att hembygdens musiktradition ännu levde bland dem. Förhållandet bör vara ungefär detsamma med svensk folkmusik bland svenskamerikaner. Språket anses klara sig tre generationer. Musiken bör bli äldre än så.

Gustaf Wetter tänker ta sin hustru med på resan. Pengarna kommer inte att försä en till honom själv, och alla planerade inspektioner, uppteckningar och fotostatkopier, men han lider ingen brist på uppslag att spåda på reskassan. Uppvaktning är påtänkt hos Musikaliska akademien, Musikhistoriska museet, möjligen också Visans väner. Inte heller Vilhelm Moberg kan känna sig säkra.

Tidigast nästa år kan herr Wetter realisera sina planer. Det här året har han, pensionär sedan något år, bundit sig för full tjänstgöring vid Katrineholmsskolorna.

Så här högtidligt uttryckte spelmannen sin tacksamhet, en förövning kanske till tacktalet vid det högtidliga överlämnandet. "Jag är synnerligen glad och tacksam. I 35 år har jag hållit på att samla. Antalet låtar uppgår till tusentalet. Aldrig tidigare har jag blivit uppmuntrad i den här utsträckningen. Det är roligt att min insats har blivit uppskattad."

Dessutom; regnar det på ordföranden, så stänker det på spelmannsförbundet. Spelmannsförbundet har åtskilligt att tacka lands-

tinget för: Goda anslag, generösa bidrag till nothäften.

Stipendiaten Carl Herman Runnström finner vi på Österåkers Gammelgård, där rödaste rosor lätt slår knock out på till och med den färgstarkaste paletten, konstnär Runnström får ursäkta.

Aven herr Runnström — och hustru — går i restankar. För deras del gäller planerna Paris. Det är ett tiotal år sedan de var där sist, och herr Runnström ser med förväntan fram emot att åter få uppleva sin ungdoms Paris, där han studerade 1910—12 för Matisse bl. a. och vid Académie Colarossi.

Sedan den tiden har han genomgått åtskilliga stadier, snuddat vid olika -ismer bl. a. kubismen.

Nämndens motivering för stipendiet är den, att man velat rikta uppmärksamheten på en konstnär, som i sin starkt personliga o. måleriskt rikt varierade konst, visar en ständig förmåga till förnyelse.

Signaturen fastnade, av en händelse som ser ut som en tanke för ett originellt tavelnamn: "Abstraktion i nominativ och ablativ." Konstnären har emellertid mellan abstraktionerna mellanlandat på jorden, då han långa perioder med framgång verkat i reklambranschen både här och i det ännu tuffare Amerika. — Inte heller för honom förefaller alltså USA vara ett fjärran resmål — i tankarna.

Men så kuriöst faller det sig att traditionsbevararen Wetter söker sig till Nya världen med Chicago och San Francisco, medan modernisten Runnström föredrar Gamla världens centrum, Paris.

Dessförinnan möts de i Nyköping den 4 oktober då stipendierna delas ut vid årets landstingsmöte. Middag följer i Vårdshusetets festvåning.

Mio

Gustaf Wetter tänker åka till USA.

Carl Herman Runnström återser Paris.